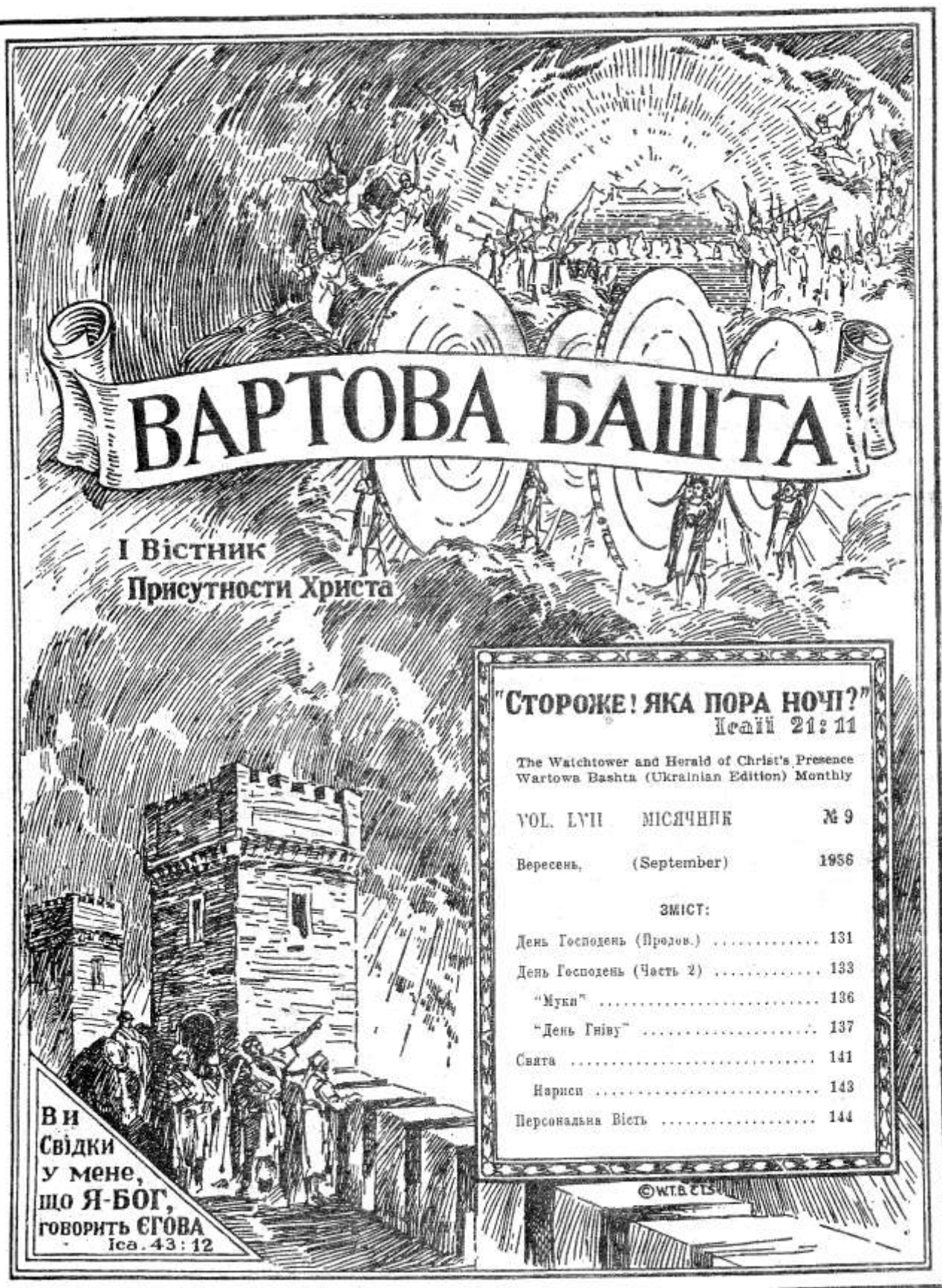

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Исайї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVII МІСЯЧНИК № 9

Вересень, (September) 1956

ЗМІСТ:

День Господень (Продов.)	131
День Господень (Часть 2)	133
"Муки"	136
"День Гніву"	137
Свята	141
Нариси	143
Персональна Вість	144

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & TS

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. E. RUTKINSON President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж силами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Єгове був початком Його творіння й активним служом в створенні всіх річей; що той Єгове тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й вислав його понад усіх творіння й понад усі імена і одягнув його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що показані й вірні послідователі Ісуса Христа—се діти Сноу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри нагадом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хочуть слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й почав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливого закону, будуть прихильні й будуть жити вічно на землі.

(Продовження із сторони 144)

(Йоана 8: 23, 24) Сі релігійністи не лише відкинули Ісуса Христа, але старались убити Його. Однак багато із простих людей вірували в Нього. "І рече тоді Ісус до Жидів, що увірували йому: Коли пробувати мете у слові моему, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду, й правда визволить вас. Коли ж Син визволить вас, справді вільними будете." — Йоана 8: 31, 32, 36.

"Се одинокі місце відкрите історією, що Ісус навчав про свято кучок. Сим що Він брав участь у святі кучок безперечно доказав, що Він сповнив той тип в меншій значінню, і що повне сповнення Його зачнеється коли члени останка Його тіла будуть на землі коли Ісус Христос прийде до храму чинити суд. Те що Ісус зробив в свято кучок, коли Він був на землі, зна-

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу яко помічу в таких студіях. Він ложіще відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вірний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не приймає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розсуджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Варту Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Hereford Road, Streathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають його читати, вислаємо даром, аси о се попросять. Ми радісно бажавмо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письменною апликацією кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ходить подібні річі які сталися від коли Він явився в храмі. Яко Чинovníк, свого Отця, Ісус при кінці свята кучок одважно кликнув до людей. Від коли Він прийшов до храму яко Чинovníк Єгови, Він кричить на всі народи землі щоб вони були тихо і слухали що Він говорить: "А Господь — у храму своему святому; нехай вся земля мовчить перед ним!" (Аввак. 2: 20) Під час свят кучок Ісус сказав релігійністам, що вони були від Диявола. В сих останних днях останок яко Його вірні свідки, ділаючи під Його розказом, дають остогу релігійністам, звертаючи їх увагу, що вони знеславили імя Єгови і є головним знарядом Диявола на землі. Останнього дня свят Ісус воскресив до людей, кажучи до них: "Коли хто жаждує, нехай прийде до мене, та й пе, і жие." — Йоана 7: 37, 38.

(Продовження в наступаючій числі)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LVII

Вересень, 1936

№ 9

ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15. Марта, 1936]

"Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде." — 1 Солунян 5: 2.

ЧАСТЬ 1.

[Продовження]

ДЕНЬ Ісуса Христа" — се період часу коли він відлучить овець від козлів. (Мат. 25: 31, 32) Отже ці слова "говорити муть" мусять відноситися до класу козлів, а головню проводарів їх, т. є, до тих, що показують себе ніби по стороні Бога і попирають і навчають Слово Боже, приписують собі божественне право чинити се, коли ж вдійсности вони роблять якраз противно. Такі люди приписують собі власть, що вони можуть запевнити інших козлів відносно того, що св. Письмо говорить. Інші козли застановляються поважно над порадою їх проводників. Ці слова не походять від людей, а від тих, що промовляють урядово. Вони є ті, котрих упокій і безпечність є загрожені і котрих "релігійна уразливість була порушена" через прилюдне заявлення правди з Слова Божого. Нема ніякої причини боятись для сих занепокоєних одиниць, що свідки Єгови спричинять їм якусь тілесну шкоду буквальною зброєю, але вони є занепокоєні з причини правди. Вони є тими лукавими людьми, що гноблять і воюють проти свідків Єгови, про котрих псалміста говорить: "... від ворогів душі моєї, що кругом обступили мене. Серце їх в товщі їх сховалось, устами своїми згорда промовляють. Де не ступиш, всюди нас обступили; витріщили очі свої на нас, щоб повалити нас на землю. Вони, як лев той, що добичі шукає, і як левчук, що в закуту притаївся" [протестанський левчук, що помер як протестант в 1918 р. Лев тут значить релігійні провідники, що переслідують свідків Єгови.]. Вірні Господні свідки моляться: "Встань, Єгово, попереди їх, кинь їх на землю! Спаси душу мою від нечестивого мечем твоїм, від людей рукою твоєю, Єгово, від сьвіта сього. Доля їх у сьому життю, череву їх ти скарбом твоїм сповняєш; сини їх [так звані 'наслідники апостолів'] ситі, а надостаток свій лишають дітям своїм [котрих вони навчають дальше підтримувати їх лукаву організацію]. А я в правді дивити мусь на лице твоє: пробудившись, буду образом твоїм насичатись." (Пс. 17: 9-15) У сім п'ятнадцятім верші вірні показують їх цілковиту віру в Господа і що вони були приведені в храм і стались "вір-

ним і розумним слугою" класу, і що вони були помазані й просвітчені. Їх пробудження взяло місце по 1918 р., коли вони отримали видіння о Єгові й Його славі в храмі. І знову псалміста каже: "Пробуджусь, і я ще з тобою [як признаний слуга]." Тоді вповаючи цілковито на Єгову вірні моляться: "О коли б ти, Боже, погубив беззаконника? І ви, людожери, відступіться геть від мене! ... Та ворогів твоїх, що згадують тебе для беззаконня, що за марним ганяють. Чи не мати мені ненависті проти тих, що тебе ненавидять, і не гидитись тими, що проти тебе встали? Повною ненавистю ненавиджу їх; вони вороги в мене. Розглянь мене, Боже, і пізнай серце моє! Випробуй мене [в домі Божім, де суд розпочався], і пізнай думки мої. І подивись, чи йду дорогою вічною." (Пс. 139: 18-24) Згадані тут вороги се ті, що ругаються з правди, що Господь Ісус зійшов з неба з гуком і приказом від Всевишнього. Будучи в темряві вони сплять в уявленій безпеці й думають про мир зі сторони Господа. Як се апостол Петро зазначив, вони кажуть: "Се найперш знаючи, що прийдуть в останні дні ругателі, ходячі по своєму хотінню, і скажуть: Де обітниця приходу [присутности] Його? від коли бо батьки умирають, усе так само пробуває від почину сотворіння." — 2 Петра 3: 3, 4.

²⁶ "Як говорити муть: Упокій і Безпечність". "Коли може скажуть: Упокій і безпечність". (Диялом) Як довго вони будуть говорити так, не є зазначено; але се станеться тоді, "як говорити муть" те, що вони мають говорити про мир і безпечність, що знищення прийде. До кого ж вони будуть се говорити? Спевністю, що не до свідків Єгови ані до Йонадабів, бо ці вірні не будуть слухати їх казання. Вони будуть говорити "упокій і безпечність" одні до других, і до своєї громади, що є під їх впливом і контролю, і котрі є сліпі до правди. Лицемірно вони кажуть: "Упокій і безпечність" до людей, що покладають надію на них. "Бо не про супокій говорять вони; і проти тихих в країні зрада в них на думці." — Пс. 35: 20.

²⁷ Апостол був познакомлений із пророцтвами

і також промовляв як богодухновенний слуга Єгови й Ісуса Христа, і він навів декотрі пророцтва і предсказав, що вони говорити муть: "Упокій і безпечність." Отже вони не "може" будуть говорити, але напевно говорити муть: "Упокій і безпечність." Єгова зручно виправляє ворога і дозволить йому прийти до заключення, що спонукає його казати: "Упокій і безпечність."

²⁸ Сим, що вони будуть викликувати або говорити "упокій і безпечність", вони розказують Богу і Ісусу Христу погодитися з ними, і тому вони неначе кажуть: "Чи з миром, Егуя?" Те що було сказано ворогами до Егуя, предсказувало що релігійні будуть казати до Ісуса Христа, Більшого Егуя, котрий відповів: "Який тут мир, коли блудодіяння тієї старої жінки Езабелі й її чариництва є так многі?" (2 Цар. 9: 22) "Безбожним нема впокою, говорить Господь." (Іса. 48: 22) Так і Аман і Амалакіти були спокійні й вважали себе забезпеченими, коли Аман робив заговор щоби погубити Мардохея на смерть; але вдійсності він не був безпечний.

²⁹ Провідники релігійних організацій сподіються завести мир і безпечність для людей у свій власний спосіб. Римо-Католицька Гієрархія спонукала їх вірувати, що їх організація є непоборима і що 'ворота пекольні не переможуть їх' і вона каже, що вона зробила умову з смертю і пеклом і тому вона є цілковито безпечна. Та організація певна, що вона буде володіти світом, і коли вона скаже "упокій і безпечність", то се не відноситься до світового миру між народами, але до того, що вони думають, що Римо-Католицька Гієрархія доконала проти сил які порушують їх мир. Тепер уже нема правдивих Протестантів або Жидів, що поклоняються правдивому Богу, а ті, що називають себе "Протестантами" і Жидами, лучаться із Римо-Католицькою Гієрархією в проголошенню "Упокою і безпечності". Та нім прийдє знищення Бог спричинить, що Римо-Католицька Гієрархія буде чути правду і зробить так, що провідники будуть розуміти дещо о правді, і се спричинить велику досаду для них. "Та й сама чутка про його перемайти ме страхом" — про надходяче нещастя, коли Він дасть їм [ругателям] зрозуміти ту чутку про правду. (Іса. 28: 19) Проголошення Божої вістки правди, що Римо-Католицька Гієрархія є збудована на ложі і що Бог, через Ісуса Христа, завалить ту велику гору брехнів, вельми занепокоїть Римо-Католицьку Гієрархію і її союзників і прихильників, що будуть змушені слухати її. Ся вість голоситься, через голосо-апарати, транскрипційні машини, фонографи, радія, як і через книжки. Ся то правда потрясає їх уразливістю. До тепер Римо-Католицька Гієрархія змогла замкнути уста всім, що висказували проти її заведення; і, если би Бог, навіть на короткий час позволив тим противникам стримати проголошення правди царства, тоді поразення Гієрархії було б стримане,

і тоді та товпа закричалаби, "Упокій і безпечність."

³⁰ Пророк предсказав, що се будуть священники, і пророки, т. є, проповідники, кричати "Упокій", але се не принесе пільги народам: "Всі витворяють оману." (Ерем. 6: 13) Вони придушують вість царства яку свідки Єгови несуть людям і в той самий час кричать "Упокій", т. є, свободу визнання для себе, а се вони роблять щоби оманути й ошукати людей відносно їх роботи в противенстві Єгови і Його вістці царства. Духовенство вдає себе за хоронителів мира, коли ж в той самий час воно старається знищити Божих післанців дійсного мира. Як колись духовенство між Жидами говорило про Ісуса, так і тепер духовенство говорить про свідків Єгови: "Сього знайшли вони, що розвертає народ і забороняє кесареви данину давати", що вони відмовляються бути послушним людським законам котрі кажуть, що не можна проповідувати без дозволєння від поліції. (Луки 23: 2, 5) Духовенство казало майже ту саму річ до Павла і його побратимів: "Сі люди вельми трівають город наш бувши Жидами." (Діян. 16: 20, 21) "Всі вони йдуть проти уставів кесаревих." — Діян. 17: 6, 7.

³¹ Коли Ісус їхав до Єрусалиму і товпа співала Йому хвалення, духовенство того часу казало: "Ось увесь світ за ним пійшов!" (Йоана 12: 19) Тоді вони постановили убити Ісуса, щоби запевнити свій власний мир і безпеченство. Так і тепер "велика громада", знана як "Йонадаби", зачинають шукати Господа, і многі із них прилучуються до Його царства. Йонадаби приходять із радісними піснями на устах, славлячи імя Єгови, і можна сподіватися, що вскорі та релігійна товпа буде казати: "Ми мусимо положити кінець сьому проголошенню царства, щоби нам забезпечити свій власний "упокій і безпечність". Если вони зуміють доконати се тимчасово, як се вони зробили в Німеччині, тоді вони будуть припускати, що се знак, що Бог є по їх стороні і що вони є в мирі з Ним і Ісусом Христом, більшим Егуєм. Бог дозволить їм увірувати в лож, так як Аман увірив. — 2 Сол. 2: 11.

³² Тоді вони будуть казати "упокій і безпечність", себто, що Римо-Католицька Гієрархія, її союзники і всі запоморочені нею, прийдуть до точки безпечности від поразення вісткою через свідків Єгови, і через се вони будуть вважати що їх безпечність і мир запевнені. Те слово ужите ними "безпечність" піддає думку, що вони обмежать діяльність свідків Єгови. Та сама товпа думала, що вона забезпечила себе, коли вона запечатала гріб Ісуса. — Мат. 27: 64-66.

³³ Усі факти, разом із певним словом пророцтва показують, що година наближається коли релігійні сили, під провідництвом Римо-Католицької Гієрархії і при помочи сильного рамена закону, будуть кричати одні до других: "Упокій і безпечність." Се вони будуть робити, тому що вони думають, що ті "пагубні свідки Єгови" замовкли. Сі безперечні факти і писання пору-

шать свідків Єгови приложити всякі змагання давати свідоцтво і скінчили його після волі Божої. У кількох краях робота проповідування євангелії була стримана, і Римо-Католицька Гієрархія даліше поступає вперед, віруючи в свою силу, що вона може здушити роботу свідоцтва повсюди. Нехай же усі вірні пам'ятають, що Той, хто за нами більший чим всі, що проти нас. Господь після своїх слуг доручує вісти. Господь вісти, і ніщо не зможе стримати того доручення вістки аж воно скінчиться. Ті що вірно сповняють прикази Господні в несенні вістки царства людям, — се ті, що дійсно мають мир і безпечність. Таким Єгова обіцяв: "Твердого духом хорониш ти в повному спокої, зате, що він на тебе вповає." (Іса. 26:3) "Вірний Слуга" кляса складається із тих, що радісно сповняють прикази Господні, і вони тепер знаходяться в храмі на віки з Господом. (1 Сол. 4:17) "І вчиню з ними завіт мира, та й повиғаняю з землі звірре, й будуть жити собі безпеч у степу і спати по гаях. Я дам їм і тим, що кругом гори моєї, благословенне, й буду їм посилати дощ у свій час — се будуть дощі благословення. І родити муть польові дерева плоди свої, а земля буде видавати вроджай свій; і будуть вони безпечні на землі, і зрозуміють, що я — я Господь, як поламлю занози в ями їх та вирятую їх із потали в них, що їх поневолили. Не будуть вони вже здобичею народа, і дикий звір не буде їх пожерати; без печ жити муть вони, й ніхто їх не буде лякати." — Езек. 34:25-28.

³⁴ До вірних Єгова тепер каже: "Ось, я позбираю їх знову із усіх земель, куди їх повиғаняв у мойому гніву й палкій ярості мойій і великий досаді та й верну на се місце [храма] дам їм жити [в безпеці]. Тоді будуть вони моїм народом, я ж буду їх Богом." (Ерем. 32:37, 38) Не стра-

хайтеся ворога; але що Господь каже вірним у храмі, котре то місце є закрите для ворога, вірні свідки мусять йти і відважно голосити се в сім дні суду. — Мат. 10:26; 1 Йоана 4:17, 18.

³⁵ Господь повідомляє своїх вірних наперед що має настати, щоби вони мали повне задоволення віри. Робота свідоцтва мусить виконуватися аж до кінця після волі Господньої, нім Єгова виразить остаточно свій гнів. Від кожного хто прийняв Боже признание вимагається, щоби він затримав свою невинність до Єгови, доказав свою вірність серед усіх обставин. Се булоб неможливо если би Бог не дозволив ворогові переслідувати Його свідків. Ясним є, що Єгова виправляє сили ворога як і свої власні, приготворяючись до остаточної боротьби; і будучи повідомлені о наслідках, вірні мають причину радуватися і поступати вперед і виконувати з всією своєю силою те, що їх руки знайдуть до виконання. Сі вірні одиниці йдуть разом в звершенімі мирі, радісно виконують інструкцію організації, знаючи, що вони є безпечні в руці Господній.

³⁶ Вороги прийдуть до заключення, що вони позбулися свідків Єгови. Переслідуючи і гноблячи сих вірних, вони воюють проти Бога, і чинячи се, вони дійдуть до вершка в зневаженні імені Єгови. Еслиби вони кричали "упокій і безпечність" з несвідомости, то сим вони не заслужили б на зіслання гніву Божого на себе; але коли вони ділають зі злости і дволично, тоді вони празникували, впивались і самі себе витали. [В такий самий спосіб і релігійні первотини світа тепер впиваються вином Сатани, і коли вони будуть думати, що вони зуміли заперти роботу свідків Єгови, тоді вони будуть впиватися і бенкитувати і витати себе взаємно. Тоді вони будуть виспівувати: 'Аж тепер ми маєм мир і цілковиту безпечність.' Що ж станеться тоді?

"ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ"

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 1. квітня, 1936]

"Тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони." — 1 Солуняк 5:3.

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА є великий Учитель, і Він уживає символічної мови і певних виразів до передання правди своїм сотворінням, що люблять Його. Рукою Господа Ісуса Христа вірний слуга був уведений в храм Єгови і там його навчено, що він мусить робити і що напевно станеться у короткім часі. Переслідуючі вороги є показані в темряві, хотяй вони лицемірно кажуть, що вони світло світа. Сі гіпокритичні релігійністи і їх союзники сильно противляться вістці о царстві Єгови і кидають многі зневаги на свідків Єгови, і сим чином зневажають Боже ім'я. Вороги виконають се зловне переслідування до такої міри, що вони прийдуть до заключення, що свідкам

Єгови прийшов кінець, і що вість Господня, яка непокоїла противників була успішно здушена. Яко наслідок сього вороги будуть празникувати і радуватися і скажуть до всіх, хто схоче слухати їх: "Упокій і безпечність." Підчас коли вони так будуть тішитися, "тоді несподівано настигне на них погибель." Відносно сього Господь уживає фігуральної мови або ілюстрації: "як муки на маючу в утробі" в часі родження.

² Після Грецького значіння те слово переложене на "несподівано" не значить, що 'щось явиться поверховно', але значить, що щось прийде несподівано, неначе грім з ясного неба; себто, щось станеться чого вони несподівались із по-

верховного вигляду річей. Ворог буде захопливий несподівано і нагло, тому, що він є в темряві і не чуває. Се станеться тому, що вороги не мають духа Господнього, а духа князя темряви, їх отця. Вони думають, що вони є безпечні. Коли ж вони нагло впадуть, то для многих се буде виглядати дуже дивним, тому що се — діло незвичайне, діло дивовижне, dokonane Богом. (Іса. 28: 21) При закінченню сього великого пророчтва про кінець світа, Ісус сказав: "Остерігайтеся ж, щоб часом не отягчилися ваші серця прожорством, та пиянством, та журбою життя сього, й щоб не сподівано на вас не настиг день той. Бо, як сітка, впаде на всіх, що живуть на лиці сієї землі. Пильнуйте, по всяк час молячись, щоб удостоїлися втекти від того всього, що має статися, і стати перед Сином чоловічим." (Луки 21: 34-36) "Щоб, прийшов несподівано, не знайшов сплячих. Що ж я вам глаголю, усім глаголю: пильнуйте." — Марка 13: 36, 37.

³ Кінець тих, що добровільно зневажають Боже ім'я, буде знищення. До вірного останка кляси Господь каже: "Бо ж праведно в Бога, віддати горе тим, що завдають вам горя." (2 Сол. 1: 6) Римо-Католицька Гієрархія і її союзники вмісно переслідують вірного останка за їх послухство до Господніх приказів в несенню вістки о царстві. Задля їх потіхи Господь, через апостола, каже до них: "А вам горючим, одраду з нами в одкриттю Господа Ісуса з неба з ангелами сили, в огні поломаному даючи відомщення тим, що не знають Бога і не коряться благовістю Господа нашого Ісуса Христа. Вони приймуть муку, погибель вічну від лица Господнього і від слави потуги Його." — 2 Сол. 1: 7-9.

⁴ Очевидно, що між тими, що будуть знищені, є заклячені й ті, що чули євангелію царства і відмовилися бути послухними і противилися їй. Слова "незнають", повисше згадані указують, що вони мали видіння правди о царстві, але те знання вони трактували байдужно. Такий є стан тих, що противляють Римо-Католицькій Гієрархії. Вони мають Слово Боже і мають де-що знання о Ним, та вони мильно пристусовали його в користь своїх самолюбних бажань і легковажили ним, і через се стались непослушні Божому Слові. Сей текст включає і тих, що мали нагоду знати правду, та відмовилися. Бог не є з'обов'язаний захищати або охороняти того, що не шукає охорони в назначений Ним спосіб.

⁵ Се писання і інші показують, що знищення прийде нагло і що предмет Божого гніву побачить своє знищення зараз перед упадком. Слова "настигне на них", значать буквально "нагло", після перекладу *Диялота*: "Нагле знищення спогонить їх." Те знищення прийде від Єгови через Ісуса Христа, Його Меч, яко ж написано: "Один єсть Законодавець, що може спасти і погубити; ти ж хто єси, що судиш другого?" (Якова 4: 12) Коли ті чинителі беззаконня зачнуть хвалитися й чванитися й тішитися, що свідки Єгови стримані в їх діяльності, і коли противники будуть чути-ся безпечні і спокійні, тоді знищення буде близь-

ко них і вскорі й нагло впаде на них. Коли вони прийдуть до сієї високої точки, що вони будуть чутися цілковито спокійні й безпечні, і що вони набудуть мильним чином, тоді нагле знищення впаде на них і вони будуть знати се. Бог не дозволить сій старій й лецемірній товпі піти до гробу спокійно. Його закон не змінється. Давид був помазаником Божим, і інші вірні люди співділяли з ним. Йоаб злобно переслідував Господніх людей, включаючи і Давида, і тому Соломон отримав таке поучення: "Оце ж чини по своєму розуму й не дай йому в спокою зійти із волосом сивим." (1 Цар. 2: 1-6) Про Семея, котрий проклинав Давида й кидав камінням на нього, Господь сказав про сього гонителя своїх помазаників: "Щоб він пійшов на той світ із сивим волосом скривленим." (1 Цар. 2: 9) Римо-Католицька Гієрархія є стара віком і стара в злочинах, і "сивий волос" зручно представляє сю лукаву організацію. Те що Бог сказав у своїм законі прийде на сю лукаву товпу при кінці світа. Бог дав сій лукавій товпі цілу довжину пута і вона прийшла до кінця, і знищення вскорі впаде на них. Всяке лукавство їх вскорі буде представлене перед ними, і тоді вони зрозуміють, що їх спідниці, як се каже пророк, замочені людською кров'ю. Вони будуть знати, що золоті корунки і смішні капелюхи і інші женські прибори, не дадуть їм жадної помочи ані охорони.

⁶ На рівнині Моаб Мойсей, по волі Божій, голосив закон Всевишнього про сю дволичну товпу, що зневажила Його ім'я, і на котру прийде гнів Божий. "І такого чоловіка, що [хвалиться переслідуванням Божих помазаників і виконує свої самолюбні заміри в ім'я Господа], почувши слова сієї клятьби, благословить себе в серці своєму, кажучи: Мати му впокій, хоч я живу по своїй волі; щоб не пропав, хто є, і хто смагу терпіть. Господь не схоче простити йому; тоді запалає гнів Господень і лють його на чоловіка сього, і спадуть на його всі прокляття, написані в цій книзі, і Господь зітре з під небес ім'я його." — 5 Мой. 29: 19, 20.

⁷ Сей закон відноситься до лукавих гнобителів свідків Єгови. Римо-Католицька Гієрархія і її союзники заставили сіти щоби зловити і покарати помазаників Божих. Вони постійно говорили лож про Божих людей і свідчили фальшиво проти них по судах і карали їх, щоби сі лицемірні релігійністи могли дальше виконувати свою нікчемну роботу. Про сю лукаву і гноблючу товпу Господне Слово говорить: "Нехай погибель спогонить його, щоб і не стямивсь, коли — і сітка його, котру заставив тайно, нехай зловить його; нехай він впаде до неї на погибель." (Пс. 35: 8) "Як притьмом знищені вони! Конець їм; пропали вони від страшного лютування." (Пс. 73: 19) "Як прийде на вас переляк, мов та буря, й біда, мов хуртовина, пронесеться над вами; коли обгорне вас смуток і тіснота. Тоді кликати муть мене, — та не озовуся; здосвідку шукати будуть, — та не знайдуть мене. За те,

що знання ви зненавиділи й страху Божого не прийняли, що не схотіли слухати моєї ради, погордували докорами моїми." (Прип. 1: 27-30) "Попереду погибелі йде гордіня, а поперед упадку — надуте серце." (Прип. 16: 18) Такі є посудинами гніву на знищення. — Римлян 9: 22.

* В тексті є сказано, "настигне на них." На кого? На гіпокритичну Римо-Католицьку Гієрархію, що збудувала могутню організацію на основах лжи і зробила умову зі смертю і з пеклом, і з так званім "Протестанським" духовенством, їх поплечниками і з жидівськими рабінами, котрі чоломкають перед ними, разом зі всіма їх союзниками, що прилучились із ними, щоби приколосати людей, і котрі кажуть до простодушних: "Все гаразд, все безпечно!" Священники і проповідники тепер кажуть до людей: "Жадне лихо не спогонить нас; ми зробимо мир." Словами пророка вони кажуть: "Спасення! мир! а ніякого мира нема." (Ерем. 6: 14) Щоби тримати людей засліпленими до правди, проповідники і священники кажуть до них: "Не побачите меча, та й голоду не буде в вас, а повсячасний мир дам вам на сьому місці. Господь же відказав мені: Ті пророки лож пророкують лож в ім'я моє. Не посилав я їх і не повелівав їм, і не говорив до них; вони пророкують вам ложні видива, віщування та пусті мрії серця свого. Тимто так говорить Господь про ці пророки; вони пророкують ім'ям моїм а я не посилав їх і не повелівав їм, і не говорив до них; вони пророкують вам ложні видива, віщування та пусті мрії серця свого." — Ерем. 14: 13-15.

* Писання ясно указують що через якийсь час релігійоністи, себто, Римо-Католицька Гієрархія і її союзники, "протистанське" духовенство, і жидівські прихильники будуть співділяти з політичними і комерційними наставниками і уживати відділ сильного рамена переслідування свідків Єгови. Без такої кооперації вони б не могли кричати "упокій та безпечність".

* Як здається, то те нагле знищення зачнетесь коли світські первотини несподівано обернуться проти лицемірних релігійоністів, вибухши ненавистю проти "старої облудниці" і знищать ту організацію яко ж написано: "Бог бо дав у серця їх, щоб чинити волю Його." (Одкр. 17: 16, 17) Се робота Єгови, початок останнього вираження Його гніву проти організації ворога. Се — Його "діло дивовижне", котре пробудить політичні і комерційні первотини до революції проти релігійоністів щоби скинути з своїх плечей стару облудницю. (Авак. 3: 14) Єгова зробив пояснення в своїм Слові щодо способу вираження свого гніву або пімсти проти ворогів, і що ясно представляло знищення дволичної товпи, що була представлена через гору Сеїр, Моаб і Амон. Гора Сеїр здається представляла релігійний первень, а Моаб і Амон — політичні і торговельні первотини. Ці три вороги Ізраїля злучилися в напад на Божих вибраних людей, і коли зачалась боротьба Господь поставив засітку на них. Тоді вони нищили одні других в той спо-

сіб: "Бо піднялись Амоні на Моабії проти горян Сеїрських, побиваючи і вигублюючи їх, а коли скінчили з Сеїрами, стали вбивати один одного." (2 Паралип. 20: 19-23) Се є поперто іншими писаннями, що Господь найперше знищить релігійний лицемірний чинник, а тоді наступить знищення інших ворогів при кінці битви великого дня Всемогучого Бога.

* Як се виглядає з писання, то остаточне вираження Божого гніву проти Сатани зачнетесь від релігіїв і перейде на всіх чинителів беззаконня: "На всі гори в пустині понабігали пустошники, бо меч Господень пожерає все від кінця до кінця землі: Нема рятунку ні одній людині. Сіяли вони пшеницю, а пожали тернину; потомились без пожитку; соромити метесь вашого вроджаю через палаючий гнів Господень." — Ерем. 12: 12, 13.

* Бог говорить проти релігійних лицемірів, котрі поповнили перелюбство через сполучення з Дияволом і його політичним і торговельним чинником, і каже: "Земля бо повна перелюбників; земля плаче від прокляття; посохи степові пасовища; а задуми їх ледачі, й сила їх — у кривді. Бо й пророк і священник лицемірні, ба й в домі могому найшов я їх ледарство, говорить Господь. Тим же то дорога буде їм, наче ожелезана в темряві, торкнись їх, а вони попадають; пошлю бо лихоліття на їх, час кари їх, — говорить Господь. Я пророків Самарійських [Римо-Католицьку Гієрархію, котра установила і практикує чоловіко-поклонення] бачив я безум; пророкували вони в ім'я Баалове [се є релігія Диявольська], й звели з ума люд мій Ізраїля. В пророків же Єрусалимських [в Протестантів і інших, що називають себе почитателями Бога] бачу я страшні речі: живуть вони перелюбно [з Римо-Католицькою Гієрархією і іншими чинниками організації Сатани], блукають в неправді, і піддержують руки лиходіям, щоб ніхто не вертався з безбожності своєї. Вони мені такі, як Содом, а осадники його — як Гомора. Тим же то говорить так Господь про ті пророки: Ось, нагодую їх полином, а напою їх водою з жовцю, бо від пророків Єрусалимських розлилась безбожність по всі країні. Ще так говорить Господь сил небесних: не прислухуйтесь словам тих пророків, що вам пророкують: Вони зраджують вас, оповідають мрії серця свого, а не з уст Господніх. Раз-у-раз говорять вони моїм зневажникам: Господь сказав: мир буде вам. А всякому, хто ходить в упрямстві свого серця, провадять: Ніяке лихо не прийде на вас [і тому ви є безпечні]. — Ерем. 23: 10-17.

* Здається, що коли знищення прийде на ворогів, тоді вони нагло зрозуміють, що їх час одвідин прийшов: "І надійде на них погибель; вони шукати муть спокою, та не знайдуть. Прийде нещасте за нищастем, і (страшна) чутка за чуткою, і (марно) просити муть в пророка віщби, та й не стане науки у священника й поради в старців. І сумувати ме цар, і князя обгорне перестрах, а в землях дрожати муть руки. Я вчи-

ню з ними після їх доріг, якими ходили, і після їх судів буду їх судити; і зрозуміють, що я — Господь." (Езек. 7: 25-27) Як ся лукава інституція нагромадила зневаги на Ёгову, і шкодила Його людям, так ся лукава товпа буде у двоє відплачена за її беззаконне. "Віддайте їй, яко ж вона віддавала вам; і подвоїть їй у двоє по ділам її; і в чаші, котрі вона мішала, мішайте їй у двоє." — Одкр. 18: 6; Езек. 13: 9-16; Зах. 12: 3.

"муки"

¹⁴ Як же бо впаде на них те загрожуюче знищення? (Св. Письмо відповідає) "як муки на маючу в утробі". Се пояснення дане Господом тут є ясне, відповідне і сильне. Коли Бог вислав чоловіка з Едену, до жінки Він сказав: "Мучившись роджати меш діти"; і так всегда було. Протягом всіх століть жінки головню бажали бути матерами, і неплідна жінка майже всегда була понижена. Заплodження — се щаслива хвиля, і підчас періоду ваготиння жінка виглядає хвилі в котрій прийде потомок і як він дістане відзначення у світі. Добра жінка бажає, щоби її дитина прославляла імя Боже. Самолюбна жінка бажає, щоби її дитина мала пошану між людьми. Однак вони обидві з радістю дождають хвилі, коли дитина прийде на світ. Лікар назначує день після свого обчислення, і жінка спокійно і безпечно чекає того дня, надіючися, що вскорі вона придбає собі більшу честь через народження сина. Однак назначений час приходить дуже нагло, тим що болі породу приходять, і вона знає, що вона стрічається зі смертю, що може вскорі статися, і лише Господь може помочи їй перейти сю критичну хвилю.

¹⁵ Жінка що служить Богу, описуючи своє досвідчення перед породом сказала: "Якийсь час перед тим днем прийшли на мене нагло назначені муки. Я пробудилась із твердого сну сповною свідомістю, що моя година прийшла. Самітна в ночі я була стрінута з назначенем присудом і один Бог був моєю помочю. Із потунаючим зворушенням я вся тряслася як листок од великого вітру. Із чим раз більшою скорботою я була захоплена час від часу корчами, будучи переконана, що я більше переносити не годна. Звинулась, скорчилася і скрутилась із шаленим бажанням десь утечи, однак не було місця до утечі. Життя здавалось скоро відпливало і я поринула в несвідомість."

¹⁶ Промовляючи до своїх учеників Ісус сказав: "Жінка як роджає, смуток має, бо прийшла година її." (Йоана 16: 21) Вона стрінувалась лице з лице зі смертю, і лише Господь може випроводити її із тих страшних обставин. Многі жінки померали при родах, а многі утекли від смерті, але лицемірні релігійоністи, відносно котрих ся ілюстрація є дана, "не втечуть" від смерті, бо Бог присудив, що знищення впаде на них. Та лукава організація побачить смерть в лице зараз перед її збуренням.

¹⁷ "Нещасний час для Якова" — се старання Сатани і його агентів "знищити Божих вірних

людей, із котрого то несчастья Бог визволить своїх вірних людей. Позатипічно той клопіт прийшов на людей Божих в 1917 р. і 1918 р., із котрого вони були висвободжені. Про те несчастья є написано: "Поспитайте й міркуйте: чи мужчина роджає? А чом же бану в усіх мужів руки на череслах, мов у породілі, а всі поблідли на лиці? Ой горе! страшний той день не було такого; нещасний час для Якова, але йому прийде ратунок." — Ерем. 30: 6, 7.

¹⁸ Те несподіване горе яке впаде на гіпокритичних релігійоністів буде подібне до мук маючих в утробі, і буде різнитися від клопоту Якова в сім, що та гіпокритична товпа не буде мати способу утечи або спасення. "Почули ми вістку про них, та й руки в нас помліли, туга обняла нас, тремтимо, як породіля." (Ерем. 6: 24) Та година горя прийде на них і несподівано, коли вони будуть казати: "Спасення! мир!" (Ерем. 6: 14) Римо-Католицька Гієрархія, котра сотворила много священиків, научила многих із них бути гетьманами або вождями "католицької народности", а один із них мав бути головою, і до сих гнобителів Господь каже: "Що скажеш, дочко Сионова, як Бог навідаєсь до тебе? Ти ж сама принадила [научила їх бути священиками або отцями] їх до себе, щоб старшувати над тобою; чи не схоплять же болесті тебе, як породілю? І коли скажеш в серці твому: За що мені таке судилось? так знай що се за велику беззаконність твою піднято спідницю твою, та обнажено ноги твої." — Ерем. 13: 21, 22.

¹⁹ Вони не будуть мати місця для утечи, бо знищення напевно прийде. З ними станеться так, як з жінкою Пинеєсова, що 'упала, породила й умерла'. (1 Сам. 4: 19, 20) Сих гіпокритичних релігійоністів "Християнства" не будуть засипляти, щоби улекшити їх болі. Їх здеградування й лихе життя спричинить їм ще гірші болі й вони напевно умруть. "І вони ніяк не втечуть" (Роттердам); каже Диявол: "Вони жадним чином не втечуть." Написано бо: "Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидячих тебе." (Пс. 21: 8) Так буде коли Божий гнів буде нагло виражений проти лицемірів, що кричать "упокій і безпечність". "І не буде втечеша пастирям [включаючи Ізуйтів-священиків, ту жорстоку товпу, що оперує фальшиво в імя Ісуса Христа], ані притулку передним ув отарі." — Ерем. 25: 35.

²⁰ Ёгова дозволив Дияволу і його агентам оперувати на землі через многі століття, щоби день обрахунку приніс цілковите оправдання для Його імя, і "щоб на тобі показати потугу мою, і щоб імя мое (було) проповідано по всій землі". (2 Мойс. 9: 16) Робота свідoctва тепер поступає вперед і можливо що незадовго скінчиться, і коли той кінець прийде, тоді Ёгова покаже свою силу проти всіх, що зневажали Його імя, і ніхто не втече.

²¹ Через многі століття Римо-Католицька Гієрархія фальшиво научала людей і спонукала міліонів вірувати, що се заведення зробило угоду

із смертю і з пеклом і що її твердині так сильні і абсолютно непобідимі, що ніхто не зможе побідити її. Божий пророк предсказав день обчислення сими словами: "Бачив я Господа, над жертівником стоячого [серед фальшивого "Християнства"], й звелів він: удар по главневі в воріт [т. є, на дорозі або на стежці духовенства], щоб аж одвірки захитались, і повали їх усім ім на голови, а тих, що з них зостануться, я мечем повбиваю: Не втече з них ніхто, що буде втікати, й не врятується ніхто, що схоче врятуватись. Хоч би зарились у преисподню, то й звідти добуде їх рука моя, хоч би на небо вийшли, покидаю їх із відти. Нехай би поховались на вершку Вармеля, і там я їх віднайду, й заберу; хоч би заховались на дні моря, я звелю змію морському, там їх кусати. Як пйдуть у неволю наперед ворогів своїх, то прикажу мечеві й там їх повбивати. Я оберну очі мої на них, — та на біду їм, а не на добро." (Амоса 9: 1-4) Їх знищення буде цілковите.

"ДЕНЬ ГНІВУ"

²² День початку коли Бог зачав уживати своєї сили проти Сатани і його організації, зачався коли Він посадив свого любого Сина на престолі яко правильного Володаря світа. (Пс. 2: 6) Через століття Ісус очікував на прихід того дня, коли Бог сказав до Нього: "Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги!" (Пс. 110: 1) Писання як і факти показують, що це сталося в осіні 1914 р., що день Божої сили зачався проти ворога, і тому є написано: "Дякуємо Тобі, Господи і Боже вседержителю, що еси, і був, і прийдеш, що прийняв еси силу Твою велику і воцарився еси. І розгнівались погани, і настиг гнів твій." (Одкр. 11: 17, 18) Тоді Єгова вислав свого любого Сина, кажучи: "Царюй серед ворогів твоїх!" (Пс. 110: 2) Ворог відмовився забратися добровільно, і через це настала війна в небі. (Одкр. 12: 7-9) Бачучи що прийшов час, коли велике питання між ним а Єговою мусить бути рішене, Диявол кинув народи світа у війну, що було сповненням пророцтва висказаного Ісусом Христом. Ціль Сатани була знищити рід людський. Це був початок смутку на організацію Сатани, а головню на виду часті її. "Бо встане нарід на нарід і царство на царство, й буде голоднеча, й помир, й трус по місцях. Все ж це почин горя." — Мат. 24: 7, 8.

²³ Через чотири роки шаліла війна між народами землі, і не лише мільйони воюючих людей погинуло, але Сатана розпучливо старався знищити тих, що посвятилися Богу і Його царству. Війна в небі це був початок вираження гніву Божого проти організації Сатани, але на землі Єгова не розпочав війни в той час. Це був Сатана, що спричинив народи воювати. Те горе яке зачалось в небі Диявол спричинив і на землі проти людства, щоб йому доконати свій гордий визов. Від коли він був скинутий з неба він далі спричиняє горе людям. (Одкр. 12: 12) Если би Сатана був виконав свій замір, то Світова Вій-

на булаб продовжалась аж поки рід людський мав бути цілковито знищений. В 1918 році Світова Війна закінчилась, але земні володарі не знали причини чому вона нагло закінчилась. Ся причина є дана в св. Письмі.

²⁴ Бог стримав війну ради своїх вибраних, вірного слуги кляси. "І коли б тих днів не вкорочено, то жадне б тіло не спаслося; тільки ж задля вибраних укорочені будуть дні тії." (Мат. 24: 22) Если би війна продовжалась без перестанку аж до цілковитого знищення світа, чи ті одиниці, що були на землі і вряди до царства, були б спаслися? Ні, тому, що всі мусять бути суджені Ісусом Христом в храмі, котрий то суд зачався по приході Христа до храму по 1918 році. Із приходом до Господа до храму, то навіть ті, що були в лінії до царства, не подобались Господу і не могли бути взяті до головної Божої організації без судження їх, покайняння і отримання прощення. Се ясно показано в пророцтві Ісаїї. Се сталося "в році, коли цар Озія умер" (котрий представляв "Християнство"), що каже Ісаїя: "бачив я Господа на високому й піднесеному престолі (суду — Мат. 25: 31), а краї ризи його наповнили храм." (Іса. 6: 1-3) Сей пророчий образ показує коли приїде час суду. Ісаїя тут представляв святих Божих в лінії до царства, і продовжуючи, даліше каже: "І промовив я: Горе мені! погибель моя! я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми [з іменами послідувачами Ісуса] з нечистими губами [що не несуть свідчення про царство], — а се ж очі мої бачили Господа сил небесних." — Іса. 6: 5.

²⁵ Тоді на суді Господнім в храмі вірні були очищені, і се було представлено словами пророка: "На се прилетів до мене один серафим із жаріючим углем у руці, що взяв кліщами з жертівника; і приторкнувся ним до моїх уст і промовив: Приторкнулось оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя, й з гріха твого ти очищений." (Іса. 6: 6, 7) Сі факти сильно попирають заклучення, що се очищення взяло місце в 1922 році, коли Божі вірні люди на землі пізнали, що Ісус Христос — у храмі. Тоді Господь, очистивши вірних, післав їх бути Його свідками, як се було представлено через слова пророка: "І почув я голос Господень, що говорив: Кого б мені післати, і хто нам пійде? І сказав я: Ось я, пошли мене! І відказав він: Іди й промов до тих людей: Слухати мете й не зрозумієте, і дивити метесь очима, та не вбачити мете." (Іса. 6: 8, 9) Даліше те пророцтво розказує про радість очищених і тих, що були послужні приказові Господньому в несенню вістки о царстві. (Іса. 12: 1-4) Сі факти точно пасують словам пророцтва, і в 1918 р., настав постійний рух зі сторони вибраних давати свідчення для імені Єгови і Його царства. Если би війна не була стримана, тоді вони не були б могли давати свідчення в послушенстві до приказу Господнього, і тому се задля вибраних, що те горе було вкорочене через стримання війни в 1918 році аж поки робота свідчення скінчиться. Господь тим

часом стримав свою війну проти Сатани для цієї причини, і Сатана знав що прийшов дуже короткий час до остаточного вираження гніву Божого.

²⁶ Если би війна не була стримана в 1918 році, то чи "велика громада" була б спаслася? Ні! Тому що "великої громади" тоді йще не було і не могла бути аж до часу судження дому Божого в храмі, і викликання вибраних. Се лише протягом кількох останніх місяців, останок побачив велику громаду. Тепер останок несе вість правди до людей доброї волі до Бога, щоб вони могли пізнати Бога і Його Царя і мали нагоду знайти смирність і справедливість, щоб вони могли спастися в день вираженого Божого гніву. (Соф. 2:2-4) Задача положена на останок нести овочі царства людям і народам, себто, нести їм життя-даючи і життя-підтримуючу поживу зі Слова Божого. Се не лише значить привилей, але приказ від Єгови і Ісуса Христа якого не можуть оминати ті, що бажають бути лояльні і котрі остаточно стануться членами царського дому. "І проповідувати меться євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." Слова Господні ясно показують, що скоро робота свідцтва скінчиться, і тоді "буде мука велика, якої не було від настання світу до сього часу й не буде." Від закінчення війни аж до останнього горя до рога є чиста для вибраних працювати після приказу, і се пояснює чому така велика робота була виконана на землі від 1922 р.

²⁷ "Гнів Божий" буде виражений в далеко більшій степені чим коли вперед. Ясним є, що вираження остаточного гніву зачнеється із виконанням суду проти з імена "Християнства", себто, Римо-Католицької Гієрархії, котра провідничить в гіпокритичній релігії, і між всіма їх союзниками і прихильниками. Се — Господь Ісус Христос, Божий могучий Меч і Виконатель, котрий виразить гнів Божий, і тоді прийде "день Господа Ісуса Христа" на всіх гіпокритів і недовірків "як злодій в ночі". Коли робота свідцтва скінчиться, то здається, що Бог дозволить стримати її і тоді релігійністи, котрі так жорстоко противилися Богу і вістці Його царства, будуть думати, що вони стримали ці пагубні свідки Єгови. Вони зачнуть веселитись мов п'яниці, і тоді нагло гнів Божий буде виражений проти них, і жадна часть з їх організації або людей не буде могла утечи. Ся Господня робота буде виражена проти релігійністів і буде виглядати дивовижна для многих. Ось так ясно показано, що гнів Божий зачав бути виражений проти організації Сатани в 1914 році; що Він вкоротив його в 1918 р., що робота свідцтва тепер поступає вперед; що коли та робота свідцтва скінчиться, тоді Божий гнів буде знов виражений проти кожної части організації Сатани, зачинаючи від релігійністів аж поки видима й невидима часть диявольської організації буде знищена, і самий Диявол нарешті буде знищений.

²⁸ Господь дає сю інформацію вибраним занім

вона станеться. Чому? Апостол відповідає: "Щоб через терпіння [вибрані, з котрих Павло був одним] та утішення [себто через постійне служення серед великої опозиції уповаючи на Господа] з писання [зрозумівши його] мали надію." (Рим. 15:4) Інакше многі із тих, що завітували чинити волю Божу, могли б ослабнути від противенства і відпасти. Бог ласкаво постарався, щоб підтримати тих, що люблять Його. Щоби порівняти обставини тих в темряві із вірними послідователями Ісуса Христа в сей день, апостол каже: "Ви ж, братте, не в темряві, щоб той день як злодій захопив вас." — 1 Сол. 5:4.

²⁹ Згадані тут "братте" відносяться до тих живих, що остануться аж до приходу Господа до храму, котрі будуть "підхоплені в хмарах на зустріч Господеві на воздух, і так завсіди [если будемо вірні] з Господом будемо" у храмі і Його славним світлі. Від коли храм одчинився прийшло велике світло. Слава Бога Єгови сіяє там в лице Ісуса Христа і відбивається на клясі храму, і вони мусять світити своїм світлом, щоб велика громада могла бачити, що царство прийшло й могла мати участь в розказуванні о Його благословенствах. — 2 Кор. 3:14-18.

³⁰ Ті що кричать "Упокій і безпечність" знаходяться в темряві, але мудрі дівиці — у світлі. Господь через своїх ангелів вибирав із між тих, що є в лінії до царства й викинув їх в надвірну темряву, і вони скрегогочуть своїми зубами на вірних, котрі дальше проголошують вість о царстві. (Мат. 13:41) "Лукавий слуга" кляса сміється з правди відносно приходу Господа до храму, а се він робить тому, що він у темряві. Інші, ж що вважають себе у правді, але котрі належать до кляси "вибраних старших", кажуть: "у Вартівій Башті не знаходиться нічого нового ані про-світлого сими днями"; і се вони кажуть тому, що вони в темряві і не належать до кляси храму або Йонадаба. Вони кажуть, що вони ходять з Богом, а однак вони є дальше в темряві, якож написано про них: "І се обітниця, котру ми чули від Нього, і звіщаємо вам, бо Бог світло, і ніякої у Нього темряви. Коли говоримо, що спільність маємо з Ним, а в темряві ходимо, то не говоримо по правді і не творимо правди; коли ж у світлі ходимо, яко ж Він сам у світлі, то маємо спільність один з одним, і кров Ісуса Христа, Сина Його, очищає нас од усякого гріха." (1 Йоана 1:5-7) Ті що є вірні Богу і котрих Ісус Христос привів до храму, знаходяться у світлі з ласки Господа. — Кол. 1:13.

³¹ Будучи у світлі храму, той день не захопить вірних як злодій, розуміючи під сим певну часть дня коли нагле знищення прийде на них, що кажуть "Упокій і безпечність". "День Господа Ісуса Христа" з початку прийшов навіть на вибраних як злодій, але вони пробудились і спішили служити Господеві, і по 1922 р., вони, в послушенстві до приказу Господнього проголошують вість о Його царстві. В звичайнім Перекладі той текст не є так ясний з причини, що

слово "захопив" є ужите. Після перекладу *Роттердама*, той текст звучить: "Щоби той день, як на злодіїв не прийшов на вас." Злодії, що були запані на злочині нічною порою, були законно повбивані, і то без переступлення віковичної угоди. (2 Мойс. 22:2) Тепер злодії "Християнства", гіпокритичні релігійоністи і "лукавий слуга" кляса, що стараються вломатися у царство і в той самий час крадуть посвяту і поклонення від Бога Єгови і привлашують сю честь собі, через піднесення крику "Упокій і безпечність", будуть повбивані без переступлення віковичної угоди. Прокляття Боже спаде на таких злодіїв. (Зах. 5:1-4) "Лукавий слуга" кляса згодилась, позволяла, і підюджувала сих злодіїв і тому є спільником того злочину і кінець її буде той самий: "Бачив ти злодія, то й радо приставав до його, і з перелюбниками ти накладав." — Пс. 50:18.

³² Бог є світло, і Христос — світло світа; і вибрані, будучи синами Божими, є синами світла, і тому писання каже: "Усі ви сини сьвітла і сини дня; ми не (сини) ночі або тьми." (1 Сол. 5:5) Такі люди є "сини дня", бо вони народились від Божої жни і є синами Божими, на котрих в день Господа Ісуса Єгова поклав своє святе ім'я. Вони є синами Отця світла (Якова 1:17), і через се братами Господа Ісуса Христа. Вони сплужжені Господом і виставлені світу "як дороговкази". (Іса. 8:18; Жид. 2:13) Будучи синами Божими, вони є навчені Богом і перебувають в світлі. — Іса. 54:13.

³³ Ті що в темряві, духово сказати, є ідопоклонниками, злодіями, убійниками, п'яницями, бунтівниками й гультаями, і всі бунтуються проти світла. Вони не знають дороговіс Його. "Є між ними й вороги світла, що не знають шляхів Його, й не ходять стежками Його. Досвіта встає убійник, вбиває бідного й нужденного, а нічно стає злодієм. Темряви й те око же, що до перелюбок ласе; говорить: ніхто не побачить мене. — Та й вид собі закриває. В пітьмі підкопуються в доми, що по днині собі їх запримітили; світла вони не хотять знати. Бог густа тьма — се їх ранок [щоби їх не запати та й не пізнати], і з мороком дружні вони, люба їм пітьма та страхи." (Йова 24:13-17) Такі люблять темряву більше чим світло, бо їх діла лукаві. (Йоана 3:19) Вони переслідували всіх, що вірно розказують правду, бо правда відкриває їх діла лукаві і приносить муку їм. Вони і їх союзники сплять щодо своєї нагоди і привилею пізнати Бога і Його царство і служити Цареві.

³⁴ Даючи дальше свою пораду тим, що на стороні Господа і котрі є в світлі, апостол каже: "Тим же оце не спімо, як інші, а пильнуймо і будьмо тверезі." (1 Сол. 5:6) Се значить не дозволити собі заснути, але треба чувати, бути живим, і готовим, пильним і всякого часу мати часть у службі і старанно дбати про справи царства, які Господь поручив в руки вірного і розумного слуги кляси. Усякого часу і серед усіх обставин відперайте Диявола, і нехай ваше чо-

ло буде як діамант проти ворога, і стійте сильно в Господі і за Його царством. Такі вірні одиниці не будуть байдужними до служби, але будуть старанно хапати за всякий привилей і радісно виконувати їх задачі. Замість бути в замішанню і підхмиленими як п'яниці, що впиваються вином в диявольській організації, вірні будуть тверезими і чуйними. Вони будуть пити 'вино радості з Господом новим у царстві Його', бо царство прийшло і настав час на оправдання Єгового імя і ті, що будуть мати часть у ній, мусять увійти в радість Господа Ісуса Христа. — Луки 22:18; Мат. 26:29.

³⁵ Ніч, се час на спання; а що вони кричать "Упокій і безпечність", вони не мають світла й знаходяться в ночі, і так вони сплять. "Ті що впиваються, у ночі впиваються." (1 Сол. 5:7) Вони є п'яні від вина Сатани, стараючись виконати Його пляни, бо вони Його діти, і вони є обгорнені ночною із всією Сатанською товпою. Хотяй се не є задача синів світла виконувати присуди на інших, однак прийшов час суду, бо Господь прийшов і тепер час коли 'по овочах їх пізнаєте їх'. (Мат. 7:16) Если їх овочі складаються з наук, що впливають на людей, і если ви стрінетесь з людьми, що ширять самолюбну науку щоби відвернути людей від Бога, а покланятися чоловікові, то знайте, що вони є дітьми лукавого. Если ви побачите або почуете що якісь люди ругаються із правди що Господь прийшов до храму чинити суд, і дальше хвалять людей чи то померших чи живих, то знайте, що такі є в темряві і поповняють "гріх Самарії". Всі такі, що стараються "добрими словами і красномовністю", або иншим способом, ошукаати смирих і відвернути їх від цілковитого посвячення і служення Господу, то знайте, що вони знаходяться в ночі, і тому не майте нічого до діла з ними. — Рим. 16:17, 18.

³⁶ Ті що в храмі з Господом, є "синами дня". Будучи взяті у храм, Єгова каже до них: "Встань, заясній Єрусалиме; зійшло бо світло твоє, й слава Господня зійшла над тобою. Ось бо, — темрява вкривати ме землю, і поморок — народи; а над тобою засіє Господь, і слава Його явиться над тобою." (Іса. 60:1, 2) Ті що знаходяться в храмі є відділені й відріжені від тих, що в темряві, і вони мусять показати се, тримаючи вість правди високо і голосячи її иншим, що вони є синами Божими. Вони були покликані як Його свідки і мусять звіщати хвалення Того, що покликав їх із темряви у дивне своє світло. (1 Петра 2:9, 10) "Тоді праведні сияти муть, як сонце в царстві Отця свого. Хто має уші слухати нехай слухає." — Мат. 13:43.

³⁷ Вірні сини дня не можуть мати спільности із синами темряви, але "ми ж, (сини) дня, тверезімося, одягнувшись у броню віри та любови і (надівши) шолом надії на спасенне." (1 Сол. 5:8) День Господа Ісуса Христа — се день у котрім сини Божі народились з жінки Єгови, і ясність того дня не дозволить нікому у світлі чинити зло своїм братам і оминати кару. Господь

не дозволить йому шкодити справам царства, не покаравши його. Останок тепер бачить абсолютну конечність бути тверезим, пробудженим, сталим поважним, і наповнений радістю Господню, стараючись пильно виконувати свою задачу і довершити своє діло як подобає мужам. Се день війни, і сини Божі мусять воювати радісно в битві. "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона зарива ранного спаде тобі роса молодості твоєї." — Пс. 110: 3.

³⁸ Щоби в оружитись до боротьби, апостол каже, треба 'узяти щит віри' через наше знання і довіре в Божу правду; наші почування мусять бути цілковито оперті на Господа і Його царство, а до всього іншого ми мусимо бути сліпі. Останок мусить мати ясний ум; отже мусить мати шолом для охорони голови, а тим шоломом, каже апостол, є 'надія о спасення'. Оправдання Єгового імя значить спасення останка. Бути свідомим що се день для оправдання Його імя, і що вірні можуть взяти часть у тім оправданню, становить сю велику надію і охорону для голови, і через се приходить ясне виробування науки на котру прийшов час зрозуміти. Із опису цієї зброї можна бачити, що се значить — війна. Се час битви великого дня Бога Вседержителя. Як здається, то Слово Господне ясно учить, що декотрі з вірних будуть бачити сю битву і переживуть її ще на землі.

³⁹ Хоть се день гніву Божого, то однак Він не назначив своїх людей на гнів: "Бо не назначив нас Бог на гнів, а на одержання спасення, через Господа нашого Ісуса Христа, що вмер за нас, щоб, чи то пильнуємо, чи то спимо, укупі з Ним жили." (1 Сол. 5: 9, 10) Лукаві є 'посудинами гніва приготовані на знищення'; та не так річ мається з вірним останком. Се день Господа Ісуса Христа, тому що Він є Оправдателем Єгови, і в сей день імя Єгови буде цілковито оправдане. Ісус Христос умер за всіх, що вірують в Нього і служать Йому і Єгови, і се правда без різниці чи вони сплять сном смерті аж Він прийде, чи вони живуть в Його приході. Сі останні згадані є підхоплені з Господом стрінути Його в воздусі, т. є, у храмі, і сі увійдуть на віки в дім Єгови если вони затримують їх невинність.

⁴⁰ Згідно із своєю ласкавою добротою із своїм трактуванням тих, що люблять Його, Господь ласкаво позволив своїм людям у сім часі суду

мати краще і ясніше виробування часу горя у світі і яке є властиве відношення останка до того ж. Голова четверта, перше послання до Солунян, дає до відома вірним про воскресення тих, що померли в вірі, і про вивиснення у храмі тих, що остануться вірними у приході Господа Ісуса Христа. Вірним сказано "втішайте один одного словами сими". Апостол навчає про день Божого гніву і каже до Його людей: "Того ж то втішайте один одного і збудуйте один одного, яко ж і робите." — 1 Сол. 5: 11.

⁴¹ Задля цієї причини Господь дозволяє сі правди поміщувати у *Вартовій Башті*. Що тут сказано, не є думка чоловіка, ані жадному чоловікові не належить признання за се. Господь має свій власний спосіб для наущення і потішення своїх людей. Хоть останок не потребує щоби якийсь чоловік навчав їх, то се однак привилей останка кормитися з рук Єгови і Ісуса Христа відповідним покармом для них в сім часі, і для цієї причини Господь дає виробування писань і дозволяє поміщувати його у *Вартовій Башті*. Се привилей і задача усіх зборів свідків Єгови, разом з Йонадабами бути послухними Його приказам і студіювати сі дорожочинні правди, і так потішати один другого, як се всі так чинять.

⁴² Відносно сього апостол благає своїх братів, щоби вони жили разом в мирі: "Жийте в мирі між собою", і "поважайте їх вельми високо в любові за діла їх". "Глядіть, щоб ніхто не оддавав злом за зло, а завжди про добре дбайте і один за одного і для всіх." — 1 Сол. 5: 13, 15. *англ. перекл.*

⁴³ Если ви знайдете між громадою братів таких, що є захланні, що розбуджують боротьбу і замішання, що показують духа самолюбного, то знайте що вони не належать до громади храму. Не суперечайтесь із ними, не чиніть зла їм, але поступайте після науки апостола і оминайте їх. Вірний останок мусить далі жити в мирі разом і мусить показати радість Господню, і з ревністю виконувати задачі положені на них Господом. Єдність храму кляси тепер існує, а хто не показує духа згідного і єдності, то сим чином він показує, що він є поза храмом. Се — час коли помазанники Господні на правду співають: "Глянь, як добре і як люблю, коли брати живуть в купі!" (Пс. 133: 1) Із тверезим умом і з повним довірем помазанники будуть йти вперед, виглядаючи з радістю скорого оправдання імя Єгови.

"Храни, мій сину, що твій батько заповідає, й материної науки не цурайся; на серці їх собі по всі часи навязи, повісь собі їх на шиї. Бо заповідь — се твій світильник, навчає — се світло, дорога ж до життя — докір і наука." — Прит. 6: 20, 21, 23.

СВЯТА

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15. квітня, 1936]

"Свято кучок будеш святкувати сім, день, як зведеш врожай на тік і до винотоку твого."
— 5 Мойсєя 16:13.

Оскільки се відома нам, то 23. лютого, 1936 р., була перша загальна конвенція людей Єгови зібраних в різних частих світа і де котрої в один час промовляв один бесідник. В Той час промовляв президент Товариства до великого зібрання в Лос Анджелес, Каліфорнія, і в той самий час його промова в тій самій хвили була передана через радіо і сполучені дроти до великих зібраних громад в різних частих Америки, Мексики, Канади, Великої Британії, Європи, і інших країн. Зміст його промови є поданий тут. При закінченні промови многи зібрані слухачі одногласно прийняли декларацію, котра є подана при кінці сього артикулу. Зараз по тім наспіли каблї і телеграми від різних зборів, показуючи, що промова і резолюція була ясно і з одушевленням прийнята. Се було радісне свято, у котрім брали участь многи Божі люди, і всяку славу і честь віддається Єгови. Се становить безперечний доказ єдності Господніх посвячених людей, що вони рішались йти в перед і голосити вість царства.

ЄГОВА приказав Ізраїльтянам обходити три великі свята протягом року і кожде свято в честь Єгови. Се показує, що сі три свята прямо і виразно відносилися до оправдання Єгового імя. Сі три свята є названі Господом, а іменно: "Свято опрісноків", або пасха; "свято жнивне", або пятидесятниця; і "свято збору", себто, "свято кучок". "Тричі святкувати мете мені що року. Допильновувати меш опрісношнього свята: Сім день їсти меш прісний хліб, як я заповідав тобі, в призначений час у місяці Абибі; бо в цьому місяці вийшов еси з Єгипту. І ніхто не мусить показуватись перед лице мое з порожніми руками. І свято жнивне, первоплоду праці твоєї, того, що сіяти меш в полі; і свято збору, під кінець року, як збираєш те, коло чого працював у полі." — 2 Мойс. 23: 14-16.

² Свято пасхальне зазначило початок року; Пятидесятниця, се пядесять день по першім шабасі який наступив по пасці, і також був шабасом для Ізраїля. Свято кучок зачалось пятацятого дня сегого місяця при закінченні року. Ізраїльтянам було сказано Єговою обходити сі три свята, і питання виринає, чи духовий Ізраїль, а головно останок, має яку-будь безпосередну стичність із сими трьома святами? — 2 Мойс. 34: 18, 22; 3 Мойс. 23: 6, 10, 34.

³ Єгова виразно зазначив час і місце для кожного із сих свят. Той час ніколи не змінювався. З першу Силом був назначений на обходження сих свят. (Ісуса Навина 18: 1) Пізнійше Єрусалим був назначений яко місце де ті свята мались святкувати. Ті свята безпосередно мали стичність із жнивами Ізраїльськими. Пасху обходили на чотирнадцятого місяця Абаба, котрий був першим місяцем, а свято опрісноків зараз наступило опісля, коли то первосвященник жертвував сніп з первоплодів із достіглого збіжа або ячменю і приніс в гойдану жертву Господеві, яка мала бути принята ним від людей. (3 Мойс. 23: 9-12) На пядесятий день опісля, перед розпочатом "тижневого свята", котре пізнійше було як пятидесятниця, первосвященник гойдав два бохонці хліба спеченого із достіглої пшениці спечений із квасом, що становило жертву людей яко первоплід жнив. Се було назване "свято жнивне", первоплід їх праці. (4 Мойс. 23: 16; 3 Мойс. 23: 17) Час на обходження свята кучок

був назначений при "кінці року", коли то жнива були зібрані, і названі "свято збору". "Промов до синів Ізраїлевих і скажи: На пятацятый день сего місяця сегого свято кучок, сім день Господеві." — 3 Мойс. 23: 34.

⁴ Єгова дав приказ Ізраїльтянам устами Мойсєя відносно сих трьох свят. Мойсєй був типом на Ісуса Христа, і Ісус Христос безпосередно мав звязь із сими трьома святами. Отже здавалось би, що послідувателі Ісуса Христа також мають стичність з сими святами. Пасха була установлена в Єгипті через заколення і їдження пасхального агня, що було сповнено в жертві Ісуса Христа, коли то Ісус установив спомин своєї смерті і спомин для імя Єгови і оправдання Його імя. По приказу Господа Його люди іще обходять те свято. Тепер Господь Ісус прийшов до храму і зібрав своїх людей до себе і вони іще обходять свято пасхи, або спомин, і пють нове вино з Господом в царстві і радуються.

⁵ Пятидесятниця — се час вилиття святого духа, про що пророкував Йоїл і що сповнилося на апостолах, як се зазначено в Діяннях Апостольских в другій голові. Сей час сходиться із часом коли дух Господень зійшов на Гedeона, коли він трубив у труби. (Суд. 6: 34) Друге сповнення сього пророцтва Йоїла про вилиття св. Духа, як се показують многи свідомства, зачалось в 1922 році. (Гляди *Опівдання*, Том 1, стр. 57, англ. вид.) День пятидесятниці також сходиться із часом, коли кляса Руті прийшла до пізнання правди, вершок пророцтва книги Руті. Те велике сповнення вилиття св. Духа зазначає час великої радости між Божими людьми на землі. Мовою пророка помазані співають: 'Сей день Господь сотворив, і ми будемо радуватися і веселиться в нїм.' — Пс. 118: 24.

⁶ Свято пасхи і Пятидесятниці безпосередно відносяться до нової угоди. Зроблення нової угоди було зазначено через смерть Ісуса, позатипічного пасхального Агня. Установлення нової угоди є зазначене через вилиття св. Духа. (Діян. 2: 16-18) Від другого вилиття св. Духа Господні люди на землі зрозуміли і оцінили, що прийшов час радости, бо вони мають привилей пити нове вино з Господом в царстві і ввійти в Його радість. Се свято радости Господеві яко ж написано: "Тим то веселиться небеса, і що

домуєте в них." (Одр. 12:12) Від часу вилиття св. Духа останок зрозумів і оцінив, що робота Господа Ісуса є оправдати ім'я Єгови і що від коли Він прийшов до храму і зібрав своїх вірних до себе, вони увійшли в радість Господню і мають привилей брати участь в оправданні Єгового ім'я. Вони також оцінили слова писання: "Радість Господня — се твоя сила." — Неем. 8:10, *англ. перекл.*

Колись ми були навчені, що гойдання двох квасних хлібів, котрі були представлені в гойданій жертві в п'ятидесятниці, представляли дві духові класи пожегтовані Господом, а іменно, "мале стадо" і "велику громаду", обидві будучи духовими класами. Однак тепер ми бачимо, що Бог не має дві духові класи, одну цілковиту вірну а другу по часті вірну. Добре знані факти здається попирають заключення, що гойдана жертва із двох хлібів в П'ятидесятницю представляла розділення між тими, що служать Богу. При першій вилиттю св. Духа в Єрусалимі жили багато людей, що називали себе посвяченими. Деякі із них здивувались з того, що вони бачили, інші ж ругалися. (Діян. 2:5-13) Тут і там повставало розділення, про котре то розділення Петро говорив відносно сповнення пророцтва Йоїла. "Хто ж залюбки прийняв слово його, охрестившись." (Діян. 2:41) Звідси мусить ся заключити, що хто радо не прийняв Його слів, той поставив себе в противенстві. В часі пасхи, то лише оприсний хліб можна було уживати, коли ж ті два хліби, гойдані священниками в П'ятидесятницю, були спечені квасними. Квас — се символ несовершенности і гріха, отже той квас у двох хлібах здається ясно символічно говорить, що жертва в користь людей не буде без прокази, що всі будуть замішані до певної міри зі світом, і коли Господь їх навчить, то се буде їх відвічальність очистити себе через відлучення цілковито від організації Сатани. Се як раз то, що останкові сказано робити. Се попирає заключення, що ті два хліби гойдані священником в П'ятидесятницю, представляли розділення між тими, котрі були прийняті Господом, і тими, що відкинули Господа.

Друге вилиття св. Духа безсумніву відкрило дві класи людей, обидві котрі були представлені перед Господа коли Він появився в храмі і зачав судити дім Божий. (Мал. 3:1-3; 1 Пет. 4:17) Одна класа складається із вірних, котрих Господь назвав як "вірний і розумний слуга", і сій класі Він поручив справи свого царства на землі. Та друга класа не була признана, і тому була названа Ним "лукавим слугою". Обидві ці класи казали, що вони є щирі коли були представлені перед Господом в храмі, але Господь спричинив так, що самолюбні відкрили своє самолюбство і що вони не були цілковито посвячені Єгови і Його царству. Слова апостола в 1 Коринтян 5:1-3 вповні попирають се заключення, і апостол радить щирим одиницям нічого не мати до діла з не щирими, котрі згаджаються з організацією Сатани. Отже ті два хліби показують, що одна

класа є відкинута а друга принята Господом. Свято пасхи і П'ятидесятниці безсумніву є обмежені до тих, що є в лінії до царства. Що ж тоді можна сказати про свято кучок?

В один і той самий час Єгова приказав своїм вибраним людям обходити сі три свята повисше згадані. Через многі роки було припущено, що свято кучок позатипічно відносилось виключно до тисячлітнього царювання Христа і тому церква на землі не має нічого до чинення із тим. Та питання виринає, чи свято кучок представляло річи які мали статися підчас тисячлітнього царювання Христа, або чи Його сповнення починається коли останок є ще на землі зайнятий роботою свідцтва? Если те свято кучок має позатипічне сповнення в теперішнім часі, тоді напевно можемо сподіватися, що Господь відкриє се своїм завітуючим людям. Писання і факти тут є представлені в тій цілі, щоби показати, що свято кучок прямо відноситься до останка і "великої громади" і що те позатипічне свято тепер сповняється.

Чому ми мали б заключити, що Єгова приказав Ізраїльтянам обходити свято кучок лише щоби показати, що станеться підчас тисячлітнього царювання? Виразні слова св. Письма показують, що "скільки бо перше написане, нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення з Писання мали надію" (Рим. 4:4); і що "усе ж се прикладами сталося їм, приписано на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов". (1 Кор. 10:11) Ось так Павло прикладає сі річи до класи до якої він належав, т. є, до церкви. Писання з ласки Господньої дані для користі чоловіка підчас коли лукавству дозволено існувати і коли лукавому дозволено виконувати його роботу, щоби чоловікові Божому дати всяку науку і поміч до всякого доброго діла. (2 Тим. 3:16, 17) Оправдання Єгового ім'я є найважніша справа, і се царський дім Божий, що має головню до чинення із оправданням Його ім'я. Диявол збудив питання щодо найвисшости Єгови, і той вивоз буде полагоджений через знищення Диявола і його організації і ся робота мусить бути доказана їм зачнеться тисячлітнє царювання. Єгова з початку заявив свій замір вивести праведне насіння через свою "жену" або організації, і те насіння з Його організації знищить насіння Вужа. Коли те насіння народиться, тоді після пророцтва Юди (14 і 15) Єгова замірив виконати свої присуди через Ісуса Христа. Та їм Його присуди виконані, писання показують, що не лише "маленьке стадо" овець під провідництвом Ісуса Христа прийде до Нього, але Він також збере і "інші вівці", котрі становлять "велику громаду". Єгова заявив Авраамові свій замір в сих словах: "І благословлю благословляючих тебе, а кленучих тебе проклену." (1 Мойс. 12:3) Інші писання ясно показують, що виконання Його заміру возьме місце в часі приходу Господа Ісуса Христа до храму чинити суд, в день Єгови, а не при кінці тисячлітнього царювання. (Мат. 25:31-46) Пророцтва про суд сповняться

і відносяться до часу коли Єгова встане щоб проголосити своє ім'я по цілій землі і щоб оправдати своє ім'я своєю великою Правицею й своїм Оправдателем, Ісусом Христом.

¹¹ Писання не були написані лише тому щоб показати, як хтось може наслідити небесне життя. Се правда, що вони указують на сю надію через Ісуса Христа для покликаних, вибраних і вірних, але першорядна ціль їх є вибрана людей для імя Єгови і котрі мають дочинення з оправданням Його імя, і коли сі докажуть їх невинність, тоді Бог дасть їм місце в небі. Ті взяті так для імя Єгови є виставлені на пробу, і вони мусять доказати їх невинність, і отримати Боже признание замість вони наслідять небесне життя. Отже певним є, що сповнення пророцтв, включаючи ті про свято кучок, мають до чинення із церквою, а головню з останком, і з тими що близько співтоваришать з останком, протягом часу коли особливша робота виконується через Господа Ісуса в храмі Єгови.

НАРИСИ

¹² Дивлячися на певні нариси прообразові, ми можемо рішити чи вже сповнилося свято кучок в досвідченнях останка. [Як се зазначено в св. Письмі, то се було "свято Єгови", що показує, що той час представляв оправдання Єгового імя. Приказ записаний в законі Божому є: "А на п'ятнадцятий день сего місяця, як позбираєте врожай із землі, святкувати мете свято Господне сім день; у перший день буде відпочинок і в восьмий день відпочинок." (3 Мойс. 23: 39) Ось так показано, що перший день був субітний день і останній день був субітний день. Те свято обходили посередині сего місяця, в часі коли жнива збирали, і тому се називається "свято збору". (2 Мойс. 23: 16) Се був час радости перед Господом, і людям пригадувалось, що Єгова — жерело всякого життя і всякої утіхи. Вони мали їсти і пити і радуватися в Господі.

¹³ На сю справу зроблено натиск коли деякі невірники вертали з Вавилону. Коли вони знаходилися в неволі, то вони не обходили свята кучок. Коли Неємія і інші повернули (з Вавилону), то люди плакали, бо вони довідалися що Божий закон вимагав обходити свято кучок, чого вони не робили. Тоді вони зробили приготування обходити те свято, і Неємія сказав до людей: "Ідіть, їжте сите й пийте солотке, ... бо день сей святий Господеві нашому. І не журіться, бо радости перед Господом се піддержка ваша." — Неєм. 8: 9, 10.

¹⁴ Два особливі нариси сього свята кучок можна заважати, а іменно: (1) людям сказано перебувати в кучках через сім днів того свята, і (2) із початком першого дня вони мали принести в жертву тридцять тельців, і далше жертвувати тельці по одному менше кожного дня опісля, включаючи сімий день у котрий вони мали принести сім тельців, роблячи разом сімдесят тельців пожертвованих протягом того періоду свята. Восьмий день був днем одпочин-

ку у котрий вони торжественно збиралися перед Господом. (4 Мойс. 29: 12-35) Се ціле зібрання пригадувало Ізраїлеві, що їх благословенства прийдуть до них, бо Єгова вибрав їх яко своїх людей для своєї цілі, і для слави свого імя.

¹⁵ Перебування в кучках здається було значуще. Кучка, се тимчасове помешкання, і перебуваючі в них виглядають постійного помешкання. Всі люди Божі, включаючи духову і людську клясу, були приведені на сторону Єгови в часі коли Сатана володів в лукавстві. Замешкувати в кучках здається говорить, що вони не є частию організації Сатани, але відділені від неї, що тимчасово вони мусять перебувати в Сатанськм світі але вони не становлять частини його, і що вони виглядають, постійного і справедливого правительства в котрім правда домує. Авраам і інші старинні люди, будучи на стороні Господа, знаходилися в такій позиції. Про нього є написано, що він "перебував в наметі з Ісааком та Яковом, наслідники тієї самої обітницї, бо вони виглядали города з основою, котрого будівничим був Бог". Відносно всіх інших згаданих апостолів є написано, що вони визнавали себе за паломників і чужинців на землі, ожидали небесного краю. — Жид. 11: 8-16.

¹⁶ Ісус заявив, "царство моє не од світа сього", і так усі, що по стороні Бога і Його Царя, не є із світа Сатани, але замешкують в нїм тимчасово, очікуючи на повне установлення Божого правительства під Христом. Се правда відноситься до "великої громади", тому що вона відділилася від організації Сатани і стала по стороні Господньої організації. Коли Ізраїльтяни повернули із неволі, вони поробили кучки і сиділи в них і радувалися. Через довгий час сі люди поневолені в організації Сатани, і тепер коли вони отримали світло правди, вони стають по стороні Єгови і позатипічно є чужинцями в чужій землі, очікуючи повного установлення царства Божого.

¹⁷ Пожертвування сімдесят тельців мусить мати якесь важне значіння. У десятій голові в першій книзі Мойсея згадано є про сімдесят родин синів Ноя. "Се роди синів Ноевих по їх свояцтвах, по їх племіннях; і від них порозходились народи по землі після потопа." (1 Мойс. 10: 32) Між старинними Жидами існує переказ, що сі сімдесят пожертвованих тельців в часі свят кучок представляли сімдесят поколінь землі згаданих в повисшій тексті св. Письма. Жидівська історія розказує про інші річи які були зроблені в часі свят. В той час храм був спеціально освічений, і кожного дня воду приносили із ставу Силоамського і несли до жертівника храму де вона була принята серед трублення труб і коли люди повторяли слова пророцтва: "І будьте в радощах черпати воду з жерел спасення." (Іса. 12: 3) (Віснійний Словар Пелобита) Сі криниці представляли, що останок і Йонадабі співтоваришили разом і оціняли правду спасення, представлену через воду, що приходить лише від Бога Єгови через Ісуса Христа, і сі

правди, відкриті Словом Божим є криницею спасення. Жадні інші люди на землі не признають, що спасення походить від Єгови через Ісуса Христа.

¹⁸ Ісус обходив свято кучок і се показує, що останок на землі має стичність із тим святом, себто, ті, з котрих складається "мале стадо", мусять близько співтоваришити із Ним, і що "інші віці", і "велика громада" є заключені в тім, що те свято кучок представляло. Коли Ісус взяв участь у святі кучок в той час релігійністи шукали убити Його. — Йоана 7: 2, 10, 11.

¹⁹ Ісус вислав своїх учеників наперед, а самий ішов потай. Але коли те свято вже на добре зачалось, Він явився в храмі і навчав: "Як же було і половині свята, ввійшов Ісус в церкву тай навчав." (Верш 14) Релігійністи бачили Ісуса, що Він навчав Слово Боже, і вони сказали до Нього: "Як він писання знає, не вчившись? Озвася до них Ісус і рече: Моя наука не єсть моя; а Пославшого мене. Коли хто хоче волю Його чинити знати ме про науку чи від Бога вона, чи я від себе глаголю." — Йоана 7: 15-17.

²⁰ Се сходиться із теперішнім часом. Коли свідки Єгови стають на прилюдних місцях і розказують правду, духовенство каже про них: "Як сі люди можуть знати щось, коли вони ніколи

не були в теологічній школі?" Ісус там даліше промовляв одважно так і тепер вірні послідователі одважно розказують правду, без огляду опозицію. Коли те свято приближалось до закінчення, Ісус даліше одважно голосив правду, і між слухачами було розділення, декотрі із них стояли за Ним, а інші шукали Його життя: "В останній же великий день свята став, Ісус, та й покликнув, глаголючи: Коли хто жажде, нехай прийде до мене, й пе. Хто вірує в мене, як рече писанне, ріки води живої з черева його потечуть. Многі ж з народу, почувши се слово, сказали, се справді пророк." (Йоана 7: 37, 38, 40) Як здається то се було восьмого дня того торжественного зібрання, що Ісус сказав в присутності слухаючих релігійністів: "Я світло світу. Хто йде слідом за мною, не ходити ме в темряві, а мати ме світло життя." — Йоана 8: 12.

²¹ Се було підчас свята кучок, що Ісус показав ясну ріжницю між сими релігійністами, котрим Він сказав, що вони були по стороні Диявола, а чесними людьми, що стали по стороні Ісуса. "І рече їм?: Ви од нижнього, я од вишнього; ви од світу сього, я не од світу сього. Тим я сказав вам, що помираєте в гріхах ваших: Коли бо не увіруєте, що се я, помираєте в гріхах ваших."

(Продовження на стороні 130)

ПЕРСОНАЛЬНА ВІСТЬ

До Вірних Слугів Єгови:

ЄГОВА дав приказ "установка, виступимо в похід проти нього". (Авдія 1) Сили Божі тепер притиснуть противника до стіни. Час передової війни настав. Великий Провідник Єгови, Ісус Христос є на переді Його сил. Земська частина сил складається з тих що є посвячені Богу й Його Царстві. Всі що люблять Господа будуть в битві, не щоби орудувати оружем убійства, але уживати слово Господнє отворити очі всім людям доброї волі, щоб вони могли бачити спосіб утечі. Наша частина в сій битві є співати хвалу Єгові й признавати Його Царя й Царство як лише одинока надія людства. Ніхто не є примушений до армії Господа, але лише хто пристане добровільно, такий муси бути послухним до всіх приказів. (Діян. 3: 23) Се є тут згаданим щоби кождий міг бачити свою привілію й відвічальність.

Час згаданої акції всіх свідків на землі є призначений від 3-11 жовтня, й в сій порі все-світне свідцтво новини Царства буде дане через уживання річей які Господь постарався. Ся зєднана акція є для користи свідків й для тих що по-

чують її. Вся вірна служба буде для слави Єгови. Триваюче сильне свідцтво збільшить нинавість противника, й зєднана акція вірних свідків Господних кини противника в ляк, котрого знищення близько. Чи ви готові мати участь в сій свідцтві? Если так, то будьте готові в полю першого дня, й кожного дня аж до останного, й роблячи се, будьте раді в Господі за привілію нести хотяй малу часті терпіння Христового задля імя Єгови, Єгова напевно побідить. Чи ви будете мати участь з Ісусом Христом в оправданню Його імя? Пам'ятайте "виклик битви" й нехай ваш постійний й вірний напрям поступовання звучить голоснійши чим слова, кажучи: "за Єговою й Гедіоном", Його Оправдателем. "Покажіть себе мужами." Не тривожтесь. Що чуєте від Господа, те публично розголошуйте; й нехай Його благословенства все будуть з вами.

J. Rutherford